

Narratzailea orojakilea da

"Errekarte ta mendi egal zoko
katean dindilizka dagoan erri koskor
bat da gure Arranondo. Uretan
daukaz oñak; aldatz andiak iri edo
kalietan; kale batetik bestera,
zearretarako arri malla pendiz
urteakaz leunduak; etxeak bata
bestien gañean, atzeko aldea
lurpean sarturik eta aurrekoen
tallatutik arpegia erakusten; iñok
usteko ezleukean aña gizadi etxe
bakotxean, berrogetamarretik gora
beti, umeak geienak; eta leio zulo
danetan atorrak eta gonak,
alkondarak eta prakak, itxas gizonen
jaka urdiñak eta oeko zapi zuriak
esegita".

Deskribapen testua da

"Arima andiko neskatillea zan
Mañasi, bada arima andikoak eztira
aberatsen artean edo asko
ikasitakoen artean bakarrik
aurkituten. Mañasi etzan aberatsa,
asko ikasia bez. Bere aberastasuna
oe bat edo bi, amabiren bat izara ta
beste orrenbeste burko azal,
sukalde-tresnentsako arazea,
soñeko edo jantzientzako kutxatxo
ta gaztaña makillakaz baserrian
egindako lau edo sei esar leku
izango ziran: bere jakituria, erriko
ikastetxean ikasi eban apurra, edo
beren guraso ta erriko abadien aotik
arturikoa, euskerazko eliz-liburu
batzuetan ikasitakoagaz gañera.

Baña berez jatorkon garbia ta
zuzena izatea, berez jaiorikoa eban
gauza guztiak argi ta ondo zirean
legez ikustea, Anjel ganako
maitetasuna berez sortu jakon
antzera".

Pertsonaia protagonistak dira

"Ezizen geiegi ipinten dotala uste
badau irakurleak, jakin daiala
lenengotik, Arranondon eztagoala
ezizenik eztaukan etxadi bat
bakarra.

Andiak eta txikiak, aberatsak
eta landerrak, guztiak daukie
eurentxua".